

Драгица Н. Николић

професорка физике, била је једна од две прве жене – асистенткиње за физику на Универзитету у Београду, на групи за физику Филозофског факултета, на коме су се тада изучавале природне науке.

Рођена је 1911. године у Крагујевцу, где је завршила основну школу, док је гимназију похађала у Крагујевцу и Београду и матурирала 1929. године. Исте године уписала је Филозофски факултет у Београду (природно-математички одсек, група физика) на коме је дипломирала 1933. године. Од 1934. до 1945. године радила је као професор у Београду, а 1937. године положила испит за професоре средњих школа за математику и физику као главни предмет. После рата (1945-46) радила је као професор у гимназији у Обреновцу, а 1946. године изабрана је за асистента за физику на Филозофском факултету у Београду.

Од 1955. године организује наставу физике и физичке хемије на Ветеринарском факултету, прво у оквиру Института за хемију, а од 1972. у оквиру самосталне Катедре за хемију и физичку хемију (касније Катедре за физику), као професорка и први шеф Катедре. За доцента за предмет Физика на Ветеринарском факултету изабрана је 1957. године (реизбор 1962), затим за ванредног професора 1965. (реизбор 1970) и редовног професора 1972. године. Отишла је у пензију 1974. године.

Њена докторска дисертација под називом *Јонизујуће дејство и наелектрисавање хинин сулфата*, била је једна од првих послератних одбрањених дисертација на Природно-математичком факултету у Београду (група физика) 1956. године. У научном раду бавила се испитивањем кинетике калцијума код биолошких организама, одређивањем сумпора-35 у нехомогеним биолошким материјалима и електричним феноменима у сулфатним једињењима. Објављивала је у домаћим и међународним часописима (*Глас САНУ, Journal de Chemie Physique, Acta Veterinaria*).

Написала је прва скрипта за предавања из физике за студенте Ветеринарског факултета (1958, 1961) и први уџбеник из физике (1970) за студенте овог факултета. Била је коауторка уџбеника и практикума из физичке хемије и експерименталне анализе за студенте ветерине, медицине и стоматологије Универзитета у Београду. Њена књига *Фотохемија и фотографија за спектрохемичаре* (1958) и данас се користи као стручна литература.

Била је делегат на Првом конгресу математичара и физичара Југославије 1949. године и члан првог састава Савета Института за физику у Београду, основаног 1961. године. Била је члан Факултетског већа Ветеринарског факултета (1965-1967) и члан Савета факултета (1971-1973). Учествовала је у раду Југословенског друштва за радиолошку заштиту и била један од иницијатора за оснивање Координационог одбора физичара на медицинским, ветеринарским, фармацеутским и стоматолошким факултетима Југославије.

Умрла је 2000. године у Београду.

